

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut jest oparty na tym, że decyzja Rady 2013/52/UE jest sprzeczna z art. 327 TFUE, ponieważ upoważnia do przyjęcia podatku od transakcji finansowych (zwanego dalej „PTF”) ze skutkami ekstraterytorialnymi, który naruszać będzie kompetencje, prawa i zobowiązania nieuczestniczących państw członkowskich.

Drugi zarzut jest oparty na tym, że decyzja Rady 2013/52/UE narusza prawo, ponieważ upoważnia do przyjęcia PTF ze skutkami ekstraterytorialnymi, który nie znajduje uzasadnienia w zwyczajowym prawie międzynarodowym.

Trzeci zarzut jest oparty na tym, że decyzja Rady 2013/52/UE jest sprzeczna z art. 332 TFUE, ponieważ upoważnia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie PTF, którego zastosowanie w sposób nieunikniony obciąży kosztami nieuczestniczące państwa członkowskie.

(¹) Dz.U. L 22, s. 11.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-211/13)

(2013/C 171/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wniosła o:

— stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 63 TFUE poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy przepisów, które przewidują w dziedzinie podatków od spadków i darowizn w odniesieniu do nieruchomości położonej w Niemczech przyznanie tylko ograniczonej kwoty wolnej od podatku, gdy darczyńca lub spadkodawca oraz nabywca zamieszkiwali w chwili dziedziczenia lub darowizny w innym państwie członkowskim, podczas gdy dużo wyższa kwota wolna od podatku jest przyznawana, gdy co najmniej jeden z dwóch zainteresowanych zamieszkiwał w Niemczech w chwili dziedziczenia lub darowizny.

— obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Opodatkowanie spadków i darowizn jest złagodzone w prawie niemieckim poprzez względnie wysokie kwoty wolne od podatku, w szczególności w przypadku spadków i darowizn pomiędzy małżonkami, pomiędzy rodzicami i dziećmi oraz pomiędzy niektórymi krewnymi. Jednakże te wysokie kwoty wolne od podatku mają zastosowania wyłącznie, gdy Niemcy wykonują nieograniczone kompetencje podatkowe, podczas gdy w przypadku ograniczonych kompetencji podatkowych ma zastosowanie wyłącznie niższa ryczałtowa kwota wolna od podatku. Z kryteriów, które Trybunał przedstawił w wyroku w sprawie *Mattner* (¹), wynika, że uregulowanie to nie jest zgodne z art. 63 TFUE.

(¹) Wyrok z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie C-510/08 *Mattner*, Zb.Orz. s. I-3553.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 7 lutego 2013 r. w sprawie T-235/08, Acron OAO i Dorogobuzh OAO przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 kwietnia 2013 r. przez Acron OAO i Dorogobuzh OAO

(Sprawa C-215/13 P)

(2013/C 171/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Acron OAO, Dorogobuzh OAO (przedstawiciele: B. Evtimov, E. Borovikov, adwokaci, D. O’Keeffe, solicitor)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Fertilizers Europe

Żądania wnoszących odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie T-235/08 Acron OAO i Dorogobuzh OAO przeciwko Radzie Unii Europejskiej;

— wydanie ostatecznego orzeczenia co do istoty sprawy oraz stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 236/2008 z dnia 10 marca 2008 r. kończącego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, częściowy przegląd okresowy ceł antidumpingowych na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (¹), w zakresie w jakim dotyczy ono skarżących;

— obciążenie Rady kosztami postępowania przed Trybunałem oraz kosztami postępowania przed Sądem, wraz z kosztami wnoszących odwołanie w obu instancjach;

- obciążenie interwenienta Fertilizers Europe własnymi kosztami postępowania przed Sądem, jak również własnymi kosztami w wypadku jego ewentualnej interwencji w postępowaniu przed Trybunałem, oraz kosztami skarżących poniesionymi w związku z jego interwencją (interwencjami).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd:

- dokonał błędnej interpretacji pierwszego zdania art. 2 ust. 5 akapit pierwszy podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a tym samym odpowiedniego przepisu art. 2.2.1.1 akapit pierwszy Porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 zawartego w Załączniku 1A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu („porozumienia antydumpingowego”);
- podtrzymał błędną wykładnię prawa i naruszenie art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a tym samym odpowiedniego przepisu art. 2.2 porozumienia antydumpingowego;
- nie dokonał prawidłowej oceny prawnej związku pomiędzy art. 2 ust. 5 zdanie drugie a art. 2 ust. 7 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a w konsekwencji podtrzymał błędną wykładnię motywów 3 i 4 preambuły do rozporządzenia (WE) nr 1972/2002, a tym samym drugiego zdania art. 2 ust. 5 akapit pierwszy, oraz nie zapewnił spójności ostatniej wykładni/ostatniego przepisu z porozumieniem antydumpingowym.

(¹) Dz.U. L 75, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 7 lutego 2013 r. w sprawie T-118/10, Acron OAO przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 kwietnia 2013 r. przez Acron OAO

(Sprawa C-216/13 P)

(2013/C 171/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Acron OAO (przedstawiciel: B. Evtimov, E. Borovikov, D. O’Keeffe, Solicitor)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Fertilizers Europe

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 7 lutego 2013 r. w sprawie T-118/10, Acron OAO przeciwko Radzie Unii Europejskiej;
- orzeczenie co do istoty sprawy i stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1251/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1911/2006 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących między innymi z Rosji (¹) w zakresie dotyczącym wnoszącej odwołanie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania przed Trybunałem i Sądem Unii Europejskiej włącznie z wydatkami poniesionymi przez wnosząca odwołanie w postępowaniu w dwóch instancjach;
- orzeczenie, że Fertilizers Europe, interwenient, pokrywa własne koszty postępowania przed Sądem i, w razie przystąpienia przez niego w charakterze interwenienta do postępowania przed Trybunałem, obciążenie go całością kosztów skarżącej w odwołaniu związanych z jego interwencją.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Unii Europejskiej:

- dokonał błędnej wykładni art. 2 ust. 5 akapit pierwszy, zdanie pierwsze podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i w konsekwencji odpowiedniego przepisu zawartego w art. 2.2.1.1 akapit pierwszy porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych z 1994 r. zawartego w załączniku 1A Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu („porozumienia antydumpingowego”);
- potwierdził błędną interpretację i naruszenie art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i, w konsekwencji odpowiedniego przepisu zawartego w art. 2 ust. 2 porozumienia antydumpingowego;
- nie dokonał prawidłowej oceny prawnej stosunku pomiędzy art. 2 ust. 5 zdanie drugie a art. 2 ust. 7 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, w związku z czym dokonał błędnej wykładni motywów 3 i 4 preambuły do rozporządzenia (WE) 1972/2002 i, w konsekwencji, art. 2 ust. 5 akapit pierwszy, zdanie drugie oraz nie dochował spójności pomiędzy ową wykładnią i przepisem a porozumieniem antydumpingowym;
- potwierdził naruszenie art. 2 ust. 6 lit. c) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i oczywisty błąd w ocenie.

(¹) Dz.U. L 388, s. 5.